

Der tilføjes et nyt pkt. 2.7:

»Mere generelt kan det siges, at sådanne forbudte områder reducerer forbrugernes valgmuligheder og begrænser produktudviklingen. De hører derfor ikke hjemme på et stort enkelt marked, hvis sigte er at forøge forbrugernes valgmuligheder ved at rydde kunstige skranker af vejen.«

Begrundelse

Forslaget taler for sig selv. Enhedsmarkedet bør fjerne de eksisterende skranker og ikke føre til, at der opstår nye, således som dette forslag lægger op til.

Afstemmingsresultat

For: 17, imod: 40, hverken for eller imod: 13.

Udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets forordning (EØF) om indførelse af en ordning med ydelse af højere støtte ved oprettelse af producentorganisationer i de franske oversøiske departementer, på De Kanariske Øer, på Madeira og på Acorerne ⁽¹⁾

(92/C 223/21)

Rådet for De Europæiske Fællesskaber besluttede den 22. april 1992 under henvisning til EØF-Traktatens artikel 198 at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til hovedordfører Giuseppe Pricolo.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 297. plenarforsamling, mødet den 27. maj 1992, enstemmigt følgende udtalelse.

1. ØSU er helt enig i Kommissionens begrundelse for at fremlægge dette forslag om at indføre en ordning med udvidet støtte til oprettelsen og den første drift af producentorganisationer i fiskeindustrien i de franske oversøiske departementer, på De Kanariske Øer, på Madeira og på Acorerne.

2. Princippet om en differentiering af støtten under hensyntagen til de særlige strukturbestemte vilkår i EF's forskellige regioner bør fra nu af anerkendes som et uundværligt element i landbrugsstrukturpolitikken.

Målet om en mindskelse — om ikke fjernelse — af de strukturelle forskelle, dvs. målet om social og økonomisk samhørighed, kan søges opfyldt gennem en anvendelse af differentierede parametre, således at der netop tages højde for de forskellige faktorer, der lægger sig hindrende i vejen for en økonomisk og industriel udvikling af de ugunstigt stillede områder i EF som for eksempel de meget afsides beliggende områder.

3. Bestemmelserne vedrørende producentorganisationer og -sammenslutninger, der er nedfældet dels i

Rådets forordning (EØF) nr. 1360/78 af 19. juni 1978 — senere ændret ved forordning (EØF) nr. 3808/89 af 12. december 1989 — som har horisontal karakter, dels i Rådets forordning (EØF) nr. 3687/91 af 28. november 1991 vedrørende fiskerisektoren, sigter mod at afhjælpe de strukturelle mangler med hensyn til koncentration af udbuddet og tilpasning af produktionen til markedets krav.

Disse vanskeligheder forstærkes og bliver undertiden helt uoverkommelige netop i EF's mest isolerede områder og på de fjerntliggende øer, og derfor er der her brug for en større økonomisk og finansiel indsats for at afhjælpe problemet med det meget store antal små virksomheder, som ikke er tilstrækkeligt organiserede.

4. ØSU glæder sig derfor over Kommissionens initiativ, der desuden sigter mod indførelse af et ensartet sæt undtagelsesbestemmelser for producentorganisationer i fiskerisektoren. I øvrigt skal det understreges, at Rådet med sin vedtagelse af POSEICAN (De Kanariske Øer) og POSEIMA (Acorerne og Madeira) den 26. juni 1991 allerede har godkendt princippet om, at der til fordel for disse øer skal anvendes en ordning med højere støtte til producentorganisationer i fiskerisektoren.

⁽¹⁾ EFT nr. C 100 af 22. 4. 1992, s. 13.

Der er ikke blot tale om at udvide dette princip om højere støtte til De Kanariske Øer, Acorerne og Madeira, således at det også kommer til at omfatte de franske oversøiske departementer, men også om at indføre den samme undtagelsesordning, der er fastsat i artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3687/91, for hele dette område.

5. I dag er det sådan, at der i henhold til ovennævnte artikel kan ydes støtte til oprettelsen og den første drift af producentorganisationer i de første tre år efter anerkendelsen; støtten må i det første, andet og tredje år højst svare til henholdsvis 3 %, 2 % og 1 % af værdien af den afsatte produktion, og den må i det første, andet og tredje år ikke overstige henholdsvis 60 %, 40 % og 20 % af organisationernes administrationsudgifter.

Den foreslåede undtagelsesordning indebærer, at der i en periode på fem år kan ydes en højere støtte, nemlig 5 %, 4 %, 3 %, 2 % og 1 % af værdien af den afsatte produktion i henholdsvis det første, andet, tredje, fjerde og femte år, og at den i samme periode højst må svare til henholdsvis 80 %, 70 %, 60 %, 40 % og 20 % af administrationsudgifterne.

6. ØSU mener, at denne ordning med højere støtte kan fremme udviklingen og konsolideringen af producentorganisationer i de franske oversøiske departementer og på De Kanariske Øer, på Acorerne og på Madeira, og afgiver derfor positiv udtalelse om Kommissionens forslag.

Bruxelles, den 27. maj 1992.

*Formand for
Det Økonomiske og Sociale Udvalg*

Michael GEUENICH
